

Bruxelles, 18. svibnja 2016.
(OR. en)

8939/16

**Međuinstitucijski predmet:
2015/0284 (COD)**

PI 57
CODEC 660
RECH 138
EDUC 140
COMPET 236
SAN 185
AUDIO 59
CULT 40
DIGIT 50

NAPOMENA

Od:	Predsjedništvo
Za:	Vijeće
Br. preth. dok.:	8621/16
Br. dok. Kom.:	15302/15+ADD 1+ADD 2
Predmet:	Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o osiguravanju prekogranične prenosivosti usluga internetskog sadržaja na unutarnjem tržištu – opći pristup

I. UVOD

Komisija je Vijeću predstavila gore navedeni prijedlog 9. prosinca 2015.

Taj je prijedlog jedna od prvih inicijativa Komisije u sklopu strategije jedinstvenog digitalnog tržišta, čiji je cilj stvaranje unutarnjeg tržišta za digitalni sadržaj i usluge. Svrha je prijedloga uklanjanje prepreka za prekograničnu prenosivost kako bi korisnici koji su se pretplatili na internetski sadržaj ili stekli pravo na pristup u svojoj državi članici boravišta mogli pristupiti istom sadržaju čak i kada su privremeno prisutni u drugoj državi članici.

Nakon intenzivnog rada u sklopu nizozemskog predsjedanja Odbor stalnih predstavnika (dio 1.) 13. svibnja 2016. postigao je opći sporazum o najnovijem kompromisnom prijedlogu predsjedništva, kako je naveden u Prilogu ovoj napomeni. Međutim, još postoje dva otvorena pitanja koja nisu prihvatljiva nekim delegacijama, tj. i. privremena prisutnost i ii. izuzeće od provjere. Ta se pitanja analiziraju niže, u II. dijelu.

II. KLJUČNA OTVORENA PITANJA

A. Definicija teksta „privremeno prisutan u državi članici” (članak 2. točka (d))

Uvelike je priznato da je jasnoća onoga što se podrazumijeva pod tim pojmom ključna za primjenu uredbe.

Za većinu delegacija tekst sadržan u kompromisnom prijedlogu predsjedništva u vezi s definicijom „države članice boravišta” (vidi točku (c) istog članka) sadrži dostatnu jasnoću i pravnu sigurnost.

Međutim, niz delegacija zatražio je dodavanje vremenskog kriterija toj definiciji, tj. da bi privremena prisutnost trebala biti prolazna i kratka. Cilj je predloženog vremenskog kriterija izbjegavanje mogućih preširokih tumačenja, koja te delegacije smatraju jednakim prekograničnom pristupu.

B. Izuzeće od obveze provjere (članak 3.B stavci 5. i 6.)

Uredbom se obvezuje pružatelje usluga internetskog sadržaja da omoguće prenosivost takvog sadržaja. Pružatelji usluga internetskog sadržaja također moraju provjeriti državu članicu u kojoj njihovi pretplatnici imaju boravište kako bi utvrdili kada su oni privremeno prisutni u drugoj državi članici.

S obzirom na činjenicu da je svrha te obveze provjere zaštita interesa nositelja prava ili drugih osoba koje imaju pravo na internetski sadržaj, većina delegacija smatra da bi uredba trebala sadržavati odredbu kojom se nositeljima prava omogućuje izuzeće iz provjere kako bi se izbjeglo nepropisno ograničavanje slobode nositelja prava da odobre upotrebu svojeg sadržaja kako žele. Takvom bi se odredbom stoga uvelo izuzeće od obveza provjere ako te obveze nisu primjerene za dotično područje ili vrstu sadržaja. U kompromisnom prijedlogu predsjedništva predviđa se da se, iako nositelji prava mogu dopustiti da se njihovu sadržaju pristupi bez provjere države članice boravišta, svi ostali aspekti uredbe i dalje primjenjuju, a u takvom slučaju država članica u kojoj pretplatnik ima boravište utvrđuje se sporazumom sklopljenim između pružatelja internetskih usluga i pretplatnika. Nadalje, izričito se predviđa da sporazumi između pružatelja internetskih usluga i nositelja prava ne mogu ograničiti mogućnost nositelja prava da povuče svoje odobrenje pod uvjetom da se dostavi obavijest u razumnom roku kako bi se izbjeglo nepravedno remećenje poslovanja pružatelja usluga.

Međutim, niz delegacija smatra da mogućnost dogovora da provjera nije potrebna može dovesti do zlouporabe od strane pružatelja usluga koji imaju značajnu tržišnu moć u usporedbi s manje moćnim nositeljima prava i te su delegacije stoga zatražile da se ta odredba primjenjuje samo na sadržaj stavljen na raspolaganje svim pružateljima internetskih usluga u Europskoj uniji na neisključivoj osnovi.

III. ZAKLJUČAK

Na temelju najnovijeg kompromisnog prijedloga predsjedništva koji se nalazi u Prilogu ovoj napomeni Vijeće se poziva da riješi gore navedena otvorena pitanja i usvoji opći pristup o predloženoj uredbi.

Kompromisni prijedlog predsjedništva

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

**o osiguravanju prekogranične prenosivosti usluga internetskog sadržaja na unutarnjem
tržištu
(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Nesmetan pristup potrošača diljem Unije uslugama internetskog sadržaja važan je za dobro funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Unutarnje tržište obuhvaća područje bez unutarnjih granica koje se među ostalim temelji na slobodi kretanja usluga i osoba, stoga je nužno osigurati da potrošači mogu upotrebljavati prenosive usluge internetskog sadržaja koje nude pristup sadržajima poput glazbe, igara, filma ili sportskih događaja ne samo u svojoj državi članici boravišta, nego i kada su privremeno prisutni u drugim državama članicama Unije radi odmora, putovanja ili poslovnih putovanja. Stoga je potrebno ukloniti prepreke koje u takvim slučajevima onemogućuju pristup takvim uslugama internetskog sadržaja i njihovu upotrebu.

¹ SL C , , str. .

- (2) Tehnološkim razvojem koji je doveo do naglog širenja prijenosnih uređaja poput tableta i pametnih telefona sve se više olakšava upotreba usluga internetskog sadržaja tako što je pristup tim uslugama omogućen bez obzira na lokaciju potrošača. Potrošači sve više traže pristup sadržajima i inovativnim internetskim uslugama ne samo u svojoj državi članici boravišta, nego i kada su privremeno prisutni u drugoj državi članici Unije.
- (3) Potrošači sve više sklapaju ugovore s pružateljima usluga radi pružanja usluga internetskog sadržaja. Međutim, potrošači koji su privremeno prisutni u drugoj državi članici Unije često ne mogu nastaviti pristupati niti se koristiti uslugama internetskog sadržaja za koje su stekli pravo korištenja u svojoj državi članici boravišta.
- (4) Brojne su prepreke pružanju tih usluga potrošačima koji su privremeno prisutni u drugoj državi članici. Određenim internetskim uslugama obuhvaćeni su sadržaji poput glazbe, igara ili filmova koji su zaštićeni autorskim pravom i/ili srodnim pravima u skladu s pravom Unije. Konkretno, prepreke prekograničnoj prenosivosti usluga internetskog sadržaja proizlaze iz činjenice da se prava prijenosa sadržaja zaštićenog autorskim pravom i/ili srodnim pravima, poput audiovizualnih djela, često licenciraju na teritorijalnoj osnovi kao i iz činjenice da pružatelji usluga internetskog sadržaja mogu odlučiti pružati usluge samo na određenim tržištima.

- (5) Isto vrijedi i za ostale sadržaje poput sportskih događaja koji nisu zaštićeni autorskim pravom i/ili srodnim pravima u skladu s pravom Unije, ali mogu biti zaštićeni autorskim pravom, srodnim pravima ili nekim drugim posebnim propisom u okviru nacionalnog prava, a koje organizatori takvih događaja često i licenciraju ili ih pružatelji usluga internetskog sadržaja nude na teritorijalnoj osnovi. Prijenos takvog sadržaja preko organizacija za radiodifuziju bio bi zaštićen srodnim pravima koja su usklađena na razini Unije. Nadalje, prijenos takvog sadržaja često uključuje dijelove zaštićene autorskim pravom, poput glazbe, videosekvenci otvaranja ili zatvaranja ili grafike. Isto tako, određeni aspekti tih prijenosa koji se odnose na događaje od velike važnosti za društvo ili na događaje od velikog interesa za javnost za potrebe kratkih novinskih izvješća usklađeni su Direktivom 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća². Naposljetku, audiovizualne medijske usluge u smislu Direktive 2010/13/EU obuhvaćaju usluge kojima se omogućuje pristup sadržaju poput sportskih događaja, vijesti i aktualnih događaja.
- (6) Prema tome, usluge internetskog sadržaja sve se više stavljaju na tržište u paketu u kojem se sadržaj koji nije zaštićen autorskim pravom i/ili srodnim pravima ne može odvojiti od sadržaja koji je zaštićen autorskim pravom i/ili srodnim pravima, a da se znatno ne umanjuje vrijednost usluge pružene potrošačima. To se posebno odnosi na vrhunski sadržaj poput sportskih ili drugih događaja za koje postoji znatan interes potrošača. Kako bi pružatelji usluga internetskog sadržaja potrošačima omogućili potpuni pristup svojim uslugama internetskog sadržaja, kada su potrošači privremeno prisutni u državi članici koja nije njihova država članica boravišta, nužno je ovom Uredbom obuhvatiti i sadržaj kojim se služe usluge internetskog sadržaja i da se stoga odnosi na audiovizualne medijske usluge u smislu Direktive 2010/13/EU kao i na prijenose organizacija za radiodifuziju u cijelosti.

² Direktiva 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga, SL L 95, 15.4.2010., str. 1–24.

- (7) Prava koja se odnose na djela i drugi zaštićeni sadržaj usklađena su među ostalim Direktivom 96/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća³, Direktivom 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁴, Direktivom 2006/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁵ i Direktivom 2009/24 Europskog parlamenta i Vijeća⁶.
- (8) Stoga pružatelji usluga internetskog sadržaja koji iskorištavaju djela ili drugi zaštićeni sadržaj, poput knjiga, audiovizualnih djela, snimljene glazbe ili radiotelevizijskog emitiranja moraju imati pravo upotrebe tog sadržaja na relevantnim područjima.
- (9) Pri prijenosu sadržaja zaštićenog autorskim pravom i/ili srodnim pravima koji obavlja pružatelj usluga internetskog sadržaja potrebno je odobrenje relevantnih nositelja prava, poput autora, izvođača, producenata ili radiodifuzijskih organizacija za sadržaj koji bi trebao biti uključen u prijenos. To se odnosi i na slučajeve kada se takav prijenos realizira kako bi se potrošaču omogućilo preuzimanje radi korištenja uslugom internetskog sadržaja.

³ Direktiva 96/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 1996. o pravnoj zaštiti baza podataka, SL L 077, 27.3.1996., str. 20–28.

⁴ Direktiva 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu, SL L 167, 22.6.2001., str. 10–19.

⁵ Direktiva 2006/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o pravu iznajmljivanja i pravu posudbe i određenim pravima srodnim autorskom pravu u području intelektualnog vlasništva, SL L 376, 27.12.2006., str. 28–35.

⁶ Direktiva 2009/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o pravnoj zaštiti računalnih programa, SL L 111, 5.5.2009., str. 16–22.

- (10) Dobivanje licencije za relevantna prava nije uvijek moguće, posebno kada se prava na sadržaj licenciraju na isključivoj osnovi. Kako bi se osigurala teritorijalna ekskluzivnost, pružatelji usluga internetskog sadržaja često se u ugovorima o licenciranju s nositeljima prava, uključujući organizacije za radiodifuziju ili organizatore događaja, obvezuju da će svojim pretplatnicima spriječiti pristup i upotrebu svoje usluge izvan područja za koje posjeduju licenciju. Tim se ugovornim ograničenjima koja su nametnuta pružateljima usluga od njih zahtijeva da poduzmu mjere poput onemogućivanja pristupa svojim uslugama s IP adresa koje se nalaze izvan dotičnog područja. Prema tome, jedna od prepreka prekograničnoj prenosivosti usluga internetskog sadržaja nalazi se u ugovorima sklopljenima između pružatelja usluga internetskog sadržaja i njihovih pretplatnika, koje pak odražavaju odredbe o teritorijalnom ograničenju u ugovorima sklopljenima između tih pružatelja usluga i nositelja prava.
- (11) Nadalje, Sud je u spojenim predmetima C-403/08 i C-429/08, Football Association Premier League i ostali, EU:C:2011:631, odlučio da se određena ograničenja pružanju usluga ne mogu opravdati s obzirom na cilj zaštite prava intelektualnog vlasništva.
- (12) Stoga je cilj ove Uredbe prilagodba usklađenog pravnog okvira autorskog prava i srodnih prava te utvrđivanje zajedničkog pristupa pružanju usluga internetskog sadržaja pretplatnicima koji su privremeno prisutni u državama članicama koje nisu njihova država članica boravišta kako bi se osiguralo uklanjanje sadašnjih prepreka za prekograničnu prenosivost usluga internetskog sadržaja na unutarnjem tržištu.
- (12a) Budući da postoje doneseni instrumenti Unije u području oporezivanja, potrebno je isključiti područje oporezivanja iz područja primjene ove Uredbe. Ovom se Uredbom stoga ne bi trebalo utjecati na primjenu odredaba o oporezivanju.

- (13) Stoga bi se ova Uredba trebala primjenjivati na usluge internetskog sadržaja koje pružatelj usluga, nakon što je od nositelja prava stekao odgovarajuća prava za određeno područje, pruža svojim pretplatnicima na temelju ugovora, bilo kojim načinom uključujući internetski prijenos (*streaming*), preuzimanje i sve druge metode kojima se omogućuje upotreba tog sadržaja. Registracija radi primanja obavijesti o sadržaju ili puko prihvatanje HTML kolačića ne bi se trebali smatrati ugovorom o pružanju usluga internetskog sadržaja za potrebe ove Uredbe.
- (14) Internetska usluga koja nije audiovizualna medijska usluga u smislu Direktive 2010/13/EU i koja iskorištava djela, druge vrste sadržaja ili prijenose organizacija za radiodifuziju samo kao pomoć ne bi trebala biti obuhvaćena ovom Uredbom. Takve usluge obuhvaćaju internetske stranice koje iskorištavaju djela ili druge zaštićene sadržaje samo kao pomoć, kao što su grafički elementi ili glazba u pozadini, kada je glavna namjena takvih internetskih stranica primjerice prodaja robe.
- (15) Ova Uredba trebala bi se primjenjivati samo na usluge internetskog sadržaja kojima pretplatnici stvarno mogu pristupiti i upotrebljavati ih u svojoj državi članici boravišta bez ograničavanja na određenu lokaciju zato što nije primjereno zahtijevati od pružatelja usluga internetskog sadržaja koji ne nude prenosive usluge u državi članici u kojoj pretplatnik ima boravište da takve usluge nude preko granice.
- (16) Ova Uredba trebala bi se odnositi na usluge internetskog sadržaja koje se pružaju u zamjenu za novčano plaćanje. Pružatelji takvih usluga mogu provjeriti državu članicu u kojoj njihovi pretplatnici imaju boravište. Trebalo bi se smatrati da se pravo na upotrebu usluge internetskog sadržaja stječe u zamjenu za novčano plaćanje bez obzira na to je li dotično plaćanje izvršeno izravno pružatelju usluga internetskog sadržaja ili drugoj strani, poput pružatelja koji nudi paket usluga u kojem se kombiniraju telekomunikacijska usluga i usluga internetskog sadržaja koju pruža drugi pružatelj usluga. Plaćanje obvezne naknade kao što je naknada za licenciju za emitiranje ne bi se trebala smatrati novčanim plaćanjem za primanje usluge internetskog sadržaja.

- (17) Pružatelji usluga internetskog sadržaja koje se pružaju bez novčanog plaćanja u pravilu ne provjeravaju državu članicu u kojoj njihovi pretplatnici imaju boravište. Uključivanje takvih usluga internetskog sadržaja u područje primjene ove Uredbe dovelo bi do bitne promjene načina isporuke tih usluga i nerazmjernih troškova. S druge strane, isključivanje tih usluga iz područja primjene Uredbe značilo bi da se u vezi s tim uslugama ne bi mogao iskoristiti pravni mehanizam utvrđen ovom Uredbom kojim se pružateljima usluga internetskog sadržaja omogućuje da svoje usluge isporuče na prijenosne uređaje diljem Unije čak i kada odluče uložiti u sredstva koja omogućuju provjeru države članice u kojoj njihovi pretplatnici imaju boravište. Zato bi pružatelji usluga internetskog sadržaja koje se pružaju bez novčanog plaćanja trebali imati mogućnost da ih se uključi u područje primjene ove Uredbe ako tako odluče i pod uvjetom da ispunjavaju zahtjeve u vezi s provjerom države članice boravišta. Ako iskoriste tu mogućnost, trebali bi imati obvezu poštovanja odredaba ove Uredbe jednako kao pružatelji usluga internetskog sadržaja koje se pružaju u zamjenu za novčano plaćanje. Nadalje, trebali bi obavijestiti pretplatnike, relevantne nositelje autorskog prava i srodnih prava te nositelje bilo kojih drugih prava na sadržaj usluge internetskog sadržaja o svojoj odluci da iskoriste tu mogućnost. Takve informacije mogle bi se pružiti na internetskoj stranici pružatelja usluga.
- (18) Kako bi se osigurala prekogranična prenosivost usluga internetskog sadržaja, potrebno je zahtijevati da pružatelji usluga internetskog sadržaja koje se pružaju u zamjenu za novčano plaćanje svojim pretplatnicima omoguće upotrebu usluge u državi članici u kojoj su privremeno prisutni tako da im omoguće pristup istom sadržaju, u istom opsegu, za isti broj uređaja i korisnika te isti opseg funkcija koji se nudi u njihovoj državi članici boravišta. Riječ je o zakonskoj obvezi i stoga je stranke ne mogu isključiti, od nje odstupiti ili mijenjati njezine učinke. Sve radnje pružatelja usluga koje bi pretplatnika sprečavale da usluzi pristupi ili da se njome koristi za vrijeme privremene prisutnosti u određenoj državi članici, npr. ograničenja u pogledu funkcija usluge ili kvalitete isporuke, značile bi zaobilaženje obveze omogućivanja prekogranične prenosivosti usluga internetskog sadržaja i stoga bi bile u suprotnosti s ovom Uredbom.

- (19) Zahtjev da isporuka usluga internetskog sadržaja pretplatnicima koji su privremeno prisutni u državi članici koja nije njihova država članica boravišta bude iste kvalitete kao i u državi članici boravišta mogao bi pružateljima usluga internetskog sadržaja koje se pružaju u zamjenu za novčano plaćanje, a time u konačnici i pretplatnicima, prouzročiti visoke troškove. Stoga nije primjereno ovom Uredbom zahtijevati da pružatelj usluga poduzme mjere kojima bi osigurao kvalitetu isporuke takvih usluga veću od kvalitete koja je dostupna s pomoću lokalnog internetskog pristupa koju je pretplatnik odabrao tijekom svoje privremene prisutnosti u drugoj državi članici. U takvim slučajevima pružatelj usluga nije odgovoran za nižu kvalitetu isporuke. Unatoč tomu, ako pružatelj usluga pretplatnicima izričito zajamči određenu kvalitetu isporuke kada su privremeno prisutni u drugim državama članicama, pružatelj usluga obavezan je pridržavati se takvog jamstva. Pružatelj usluga trebao bi svojim pretplatnicima unaprijed pružiti opće informacije o kvaliteti isporuke usluge internetskog sadržaja u državama članicama koje nisu država članica boravišta, posebno informacije o tome da se kvaliteta isporuke može razlikovati od kvalitete isporuke usluge internetskog sadržaja u državi članici boravišta. Takve informacije mogle bi se pružiti na internetskoj stranici pružatelja usluga.
- (20) Kako bi se osiguralo da pružatelji usluga internetskog sadržaja koje se pružaju u zamjenu za novčano plaćanje ispunjavaju obvezu osiguranja prekogranične prenosivosti svojih usluga bez stjecanja relevantnih prava u drugoj državi članici, nužno je propisati da ti pružatelji usluga koji u skladu sa zakonom nude prenosive usluge internetskog sadržaja u zamjenu za novčano plaćanje u državi članici u kojoj pretplatnici imaju boravište uvijek imaju pravo tim pretplatnicima pružati te usluge kada su privremeno prisutni u drugoj državi članici. To bi trebalo postići odredbom kojom se smatra da se za potrebe ove Uredbe takva usluga internetskog sadržaja pruža, da joj se pristupa te da se njome pretplatnik koristi u državi članici u kojoj pretplatnik ima boravište. Usluga internetskog sadržaja pruža se u skladu sa zakonom ako se i usluga i sadržaj pružaju zakonito u državi članici boravišta. Ovom Uredbom, a posebno pravnim mehanizmom za lokaliziranje pružanja usluga internetskog sadržaja, pristupa tim uslugama i njihovu upotrebu u državi članici u kojoj pretplatnik ima boravište, pružatelja usluga ne sprečava se da svojem pretplatniku koji je privremeno prisutan u drugoj državi članici ponudi uslugu internetskog sadržaja koju pružatelj usluga pruža u skladu sa zakonom u toj državi članici.

- (21) U pogledu licenciranja autorskog prava i srodnih prava to znači da bi trebalo smatrati da mjerodavne radnje reproduciranja, priopćavanja javnosti i stavljanje djela i drugog zaštićenog sadržaja na raspolaganje javnosti, kao i radnje izvlačenja ili ponovne upotrebe u vezi s bazama podataka zaštićenima pravima *sui generis*, koje nastaju kada se usluga pruža pretplatnicima kada su privremeno prisutni u državi članici koja nije njihova država članica boravišta, nastaju u državi članici u kojoj pretplatnik ima boravište. Stoga bi trebalo smatrati da pružatelji usluga internetskog sadržaja koje se pružaju u zamjenu za novčano plaćanje te radnje izvršavaju na temelju odgovarajućih odobrenja koja su im dali dotični nositelji prava za državu članicu u kojoj ti pretplatnici imaju boravište. Kad god pružatelji usluga mogu izvršavati radnje priopćavanja javnosti ili reproduciranja u državi članici pretplatnika na temelju odobrenja koja su im dali dotični nositelji prava, pretplatnik koji je privremeno prisutan u državi članici koja nije njegova država članica boravišta trebao bi imati pristup i mogućnost upotrebe usluge, a po potrebi i izvršavati mjerodavne radnje reproduciranja, poput preuzimanja, na koje bi imao pravo u svojoj državi članici boravišta. Pružanje usluga internetskog sadržaja od strane pružatelja usluga pretplatniku koji je privremeno prisutan u državi članici koja nije njegova država članica boravišta te pretplatnikovo korištenje tom uslugom u skladu s ovom Uredbom ne bi trebalo predstavljati povredu autorskog prava i srodnih prava ili bilo kojih drugih prava mjerodavnih za upotrebu sadržaja u toj usluzi.
- (22) Pružatelji usluga internetskog sadržaja koje se pružaju u zamjenu za novčano plaćanje ne bi trebali biti odgovorni ni za kakvu povredu ugovornih odredaba suprotnih obvezi da svojim pretplatnicima osiguraju korištenje uslugom u državi članici u kojoj su privremeno prisutni. Stoga bi ugovorne odredbe kojima je svrha spriječiti ili ograničiti prekograničnu prenosivost takvih usluga internetskog sadržaja trebale biti neizvršive. Pružatelji usluga i nositelji prava relevantnih za pružanje usluga internetskog sadržaja ne bi smjeli imati pravo zaobići primjenu ove Uredbe na temelju odabira prava treće zemlje kao prava primjenjivog na ugovore među njima ili ugovore između pružatelja usluga i pretplatnika.

- (22a) Ovom Uredbom određuje se nekoliko koncepata potrebnih za njezinu primjenu, među ostalim državu članicu boravišta. Državu članicu boravišta trebalo bi utvrditi uzimajući u obzir ciljeve ove Uredbe i nužnost osiguravanja njezine ujednačene primjene u Uniji. Određivanje države članice boravišta podrazumijeva da pretplatnik ima stvarno i stalno boravište u državi članici u koju se redovito vraća. Pružatelj usluga koji je utvrdio državu članicu boravišta u skladu s ovom Uredbom trebao bi za svrhe ove Uredbe moći pretpostaviti da je država članica boravišta koja je provjerena jedina država članica u kojoj pretplatnik ima boravište. Pružatelji usluga ne bi trebali biti obvezni provjeravati jesu li njihovi pretplatnici također i pretplatnici usluga internetskog sadržaja u drugim državama članicama.
- (23) Ovom Uredbom trebalo bi obvezati pružatelje usluga internetskog sadržaja koje se pružaju u zamjenu za novčano plaćanje pretplatnicima koji su privremeno prisutni u državi članici koja nije država članica boravišta da upotrijebe učinkovita sredstva za provjeru države članice u kojoj njihovi pretplatnici imaju boravište. Upotreba takvih sredstava uvijek bi trebala biti razumna i ne bi smjela prelaziti ono što je potrebno za ostvarivanje svrhe utvrđivanja države članice boravišta. Pružatelji usluga u tu svrhu trebali bi se pouzdati u sredstva provjere navedena u ovoj Uredbi. Cilj je tog popisa osigurati pravnu sigurnost u pogledu sredstava provjere koje trebaju upotrebljavati pružatelji usluga. U svakom slučaju trebalo bi uzeti u obzir učinkovitost određenog sredstva provjere u dotičnoj državi članici te za određenu vrstu usluge internetskog sadržaja. Pružatelji usluga trebali bi upotrebljavati kombinaciju tih sredstava, osim ako je s dovoljnom sigurnošću moguće utvrditi državu članicu boravišta na temelju jednog sredstva provjere. Osim toga, ovom Uredbom trebalo bi odobriti sporazume između pružatelja usluga internetskog sadržaja i nositelja prava o tome koje bi točno sredstvo provjere trebali upotrebljavati pružatelji usluga, neovisno o tome je li to sredstvo navedeno u Uredbi. Time bi se trebala omogućiti fleksibilnost u izboru sredstva provjere. Takvo sredstvo uvijek bi trebalo biti djelotvorno, razumno i ne bi smjelo prelaziti ono što je potrebno za ostvarivanje svrhe utvrđivanja države članice boravišta.

Pružatelj usluga internetskog sadržaja može zatražiti da pretplatnik predoči potrebne informacije kako bi s dovoljnom sigurnošću provjerio državu članicu u kojoj pretplatnik ima boravište. Ako pretplatnik ne predoči te informacije te zbog toga pružatelj usluga ne može provjeriti državu članicu boravišta kako je propisano ovom Uredbom, pružatelj usluga tom pretplatniku ne bi smio omogućiti prekograničnu prenosivost usluga internetskog sadržaja u skladu s ovom Uredbom.

(23a) Međutim, nositelji autorskih prava, srodnih prava ili drugih prava na sadržaj usluga internetskog sadržaja trebali bi i dalje moći odobriti da se njihovom sadržaju pristupa te da ga se upotrebljava u skladu s ovom Uredbom bez provjere države članice boravišta. To bi se posebno moglo primjenjivati u područjima kao što su glazba i e-knjige. Nositelji prava trebali bi moći slobodno donositi takve odluke prilikom sklapanja sporazuma s pružateljima usluga. Sporazumima između nositelja prava i pružatelja usluga ne bi se smjela ograničiti mogućnost nositelja prava da povuku takva odobrenja uz dostavljanje obavijesti pružatelju usluga u razumnom roku. Kada nositelji autorskih i srodnih prava ili drugih prava odluče odobriti da se njihovu sadržaju pristupa i da ga se upotrebljava bez provjere države članice boravišta, svi drugi aspekti ove Uredbe trebali bi i dalje biti primjenjivi, dok bi sporazum o pružanju usluga internetskog sadržaja između pružatelja usluga i pretplatnika trebao biti dovoljan da se utvrdi država članica u kojoj pretplatnik ima boravište.

(23b) Sredstva provjere mogu obuhvaćati uzorkovanje ili povremene provjere IP adrese umjesto stalnog praćenja lokacije. S obzirom na to da za potrebe provjere nije bitna precizna lokacija, nego pretplatnikova privremena prisutnost u drugoj državi članici prilikom pristupa usluzi, za tu svrhu ne bi trebalo prikupljati i obrađivati podatke o preciznoj lokaciji. Slično tomu, kada je za isporuku pružene usluge dovoljna ovjera pretplatnika, ne bi trebalo zahtijevati identifikaciju pretplatnika.

- (24) Ovom Uredbom poštuju se temeljna prava i postupa se u skladu s načelima priznatima Poveljom Europske unije o temeljnim pravima. U skladu s tim, ovu bi Uredbu trebalo tumačiti i primjenjivati s obzirom na ta prava i načela, posebno pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života, pravo na zaštitu osobnih podataka, pravo na slobodu izražavanja i slobodu poduzetništva. Svakom obradom osobnih podataka na temelju ove Uredbe trebalo bi poštovati temeljna prava, uključujući pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života i pravo na zaštitu osobnih podataka u skladu s člancima 7. i 8. Povelje Europske unije o temeljnim pravima te ta obrada mora biti usklađena s direktivama 95/46/EZ⁷ i 2002/58/EZ⁸. Upućivanja na direktive 95/46/EZ i 2002/58/EZ trebalo bi shvatiti kao upućivanja na zakonodavstvo koje je trenutačno na snazi, kao i na zakonodavstvo koje će ga zamijeniti. Pružatelji usluga internetskog sadržaja trebali bi osigurati da svaka obrada osobnih podataka u skladu s ovom Uredbom bude potrebna i razmjerna kako bi se ispunila relevantna svrha, posebno uzimajući u obzir pravnu obvezu provjere države članice boravišta iz ove Uredbe. Potrebnim tehničkim i organizacijskim mjerama trebalo bi se obuhvaćati pružanje transparentnih informacija pretplatnicima o metodama te svrhama provjere, kao i osiguravati odgovarajuće sigurnosne mjere.
- (25) Ova Uredba ne bi trebala utjecati na primjenu pravila tržišnog natjecanja, a posebno članaka 101. i 102. Ugovora. Pravila predviđena ovom Uredbom ne bi se trebala upotrebljavati za ograničavanje tržišnog natjecanja na način koji je suprotan Ugovoru.

⁷ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka, SL L 281, 23.11.1995., str. 31–50.

⁸ Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) (SL L 201, 31.7.2002., str. 37.), koja se, nakon što je izmijenjena direktivama 2006/24/EZ i 2009/136/EZ, naziva „Direktivom o e-privatnosti”.

- (25a) Ova Uredba ne utječe na primjenu Direktive 2014/26/EU⁹, a posebno na glavu III. ove Direktive. Pravila predviđena ovom Uredbom u skladu su s ciljem olakšavanja zakonitog pristupa sadržaju zaštićenom autorskim pravom i srodnim pravima kao i s njim povezanim uslugama.
- (26) Ugovori o licenciranju sadržaja obično se sklapaju na relativno dugi rok. Slijedom toga, te kako bi se svim potrošačima koji borave u Uniji osigurala značajka prekogranične prenosivosti usluga internetskog sadržaja s istim datumom primjene te bez nepotrebnog kašnjenja, ova Uredba trebala bi se primjenjivati i na ugovore koji su sklopljeni i prava koja su stečena prije datuma njezine primjene ako su bitni za prekograničnu prenosivost usluge internetskog sadržaja koja se pruža nakon tog datuma. To je nužno i radi osiguranja ravnopravnih uvjeta pružateljima usluga internetskog sadržaja koje se pružaju u zamjenu za novčano plaćanje, a koji posluju na unutarnjem tržištu, time što bi i pružatelji usluga koji su s nositeljima prava sklopili dugoročne ugovore svojim pretplatnicima mogli nuditi prekograničnu prenosivost, neovisno o mogućnosti pružatelja usluge da o takvim ugovorima ponovno pregovaraju. Nadalje, tom bi se odredbom osiguralo da pružatelji usluga, nakon što poduzmu mjere potrebne za prekograničnu prenosivost svojih usluga, mogu ponuditi prenosivost za svoju cjelokupnu ponudu internetskog sadržaja. Naposljetku, Uredbom bi se i nositeljima prava omogućilo da ne moraju ponovno pregovarati o svojim postojećim ugovorima o licenciranju kako bi pružateljima usluga omogućili nuđenje prekogranične prenosivosti usluga.

⁹ Direktiva 2014/26/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o kolektivnom ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava te izdavanju odobrenja za više državnih područja za prava na internetsko korištenje glazbenih djela na unutarnjem tržištu, SL L 84, 20.3.2014., str. 72–98.

- (27) Budući da će se Uredba primjenjivati i na određene ugovore koji su sklopljeni i prava koja su stečena prije datuma njezine primjene, primjereno je i omogućiti razuman rok između datuma stupanja na snagu ove Uredbe i datuma njezine primjene, kako bi se nositelji prava i pružatelji usluga internetskog sadržaja koje se pružaju u zamjenu za novčano plaćanje mogli prilagoditi novonastalom stanju, a pružatelji usluga mogli izmijeniti uvjete upotrebe svojih usluga. Promjene uvjeta upotrebe usluga internetskog sadržaja koje se nude u paketima kojima se kombinira elektronička komunikacijska usluga i usluga internetskog sadržaja, a koje su poduzete isključivo radi poštovanja zahtjeva ove Uredbe, za pretplatnike ne aktiviraju nikakvo pravo na raskid ugovora u vezi s pružanjem takvih elektroničkih komunikacijskih usluga u skladu s nacionalnim zakonima kojima se prenosi regulatorni okvir za elektroničke komunikacijske mreže i elektroničke komunikacijske usluge.
- (28) Kako bi se osigurala prekogranična prenosivost usluga internetskog sadržaja u Uniji, primjereno je donijeti uredbu koja se izravno primjenjuje u državama članicama. To je nužno kako bi se zajamčila ujednačena primjena propisa o prekograničnoj prenosivosti u svim državama članicama te njihovo istovremeno stupanje na snagu u pogledu svih usluga internetskog sadržaja. Samo se uredbom može osigurati razina pravne sigurnosti koja je potrebna kako bi se potrošačima omogućilo da u potpunosti iskoriste mogućnosti prekogranične prenosivosti diljem Unije.

(29) Budući da cilj ove Uredbe, a to je prilagodba pravnog okvira kako bi se u Uniji omogućila prekogranična prenosivost usluga internetskog sadržaja, države članice ne mogu ostvariti u dovoljnoj mjeri i da ga je, zbog njegova opsega i učinaka, lakše ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kako je utvrđeno u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ovom Uredbom ne prelazi se ono što je potrebno za ostvarivanje njezina cilja. Stoga se ovom Uredbom bitno ne utječe na licenciranje prava, a nositeljima prava i pružateljima usluga internetskog sadržaja koje se pružaju u zamjenu za novčano plaćanje ne nameće obveza ponovnog pregovaranja o ugovorima. Štoviše, ovom se Uredbom od pružatelja usluga ne zahtijeva poduzimanje mjera za osiguranje kvalitete isporuke usluga internetskog sadržaja izvan države članice u kojoj pretplatnik ima boravište. Naposljetku, ova Uredba ne primjenjuje se na pružatelje usluga internetskog sadržaja koje se pružaju bez novčanog plaćanja te koji se ne koriste mogućnošću prekogranične prenosivosti svojih usluga. Stoga se ovom Uredbom ne nameću nikakvi nerazmjerni troškovi,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Cilj i područje primjene

1. Ovom Uredbom u Uniji se uvodi zajednički pristup osiguravanju da pretplatnici na prenosive usluge internetskog sadržaja u državama članicama boravišta mogu pristupiti tim uslugama te ih upotrebljavati kada su privremeno prisutni u drugoj državi članici.
2. Ova se Uredba ne primjenjuje na područje oporezivanja.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) „pretplatnik” znači svaki potrošač koji na temelju ugovora o pružanju usluga internetskog sadržaja s pružateljem usluga ima pravo pristupa toj usluzi i pravo njezine upotrebe u državi članici u kojoj ima boravište;
- (b) „potrošač” znači svaka fizička osoba koja u ugovorima obuhvaćenima ovom Uredbom djeluje u svrhe koje ne ulaze u okvir njezine trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti;
- (c) „država članica boravišta” znači država članica, utvrđena na temelju članka 3.B, u kojoj pretplatnik ima svoje stvarno i stalno boravište u koje se redovito vraća;
- (d) „privremeno prisutan u državi članici” znači vremenski ograničena prisutnost pretplatnika u državi članici koja nije njegova država članica boravišta;

- (e) „usluga internetskog sadržaja” znači usluga kako je definirana člancima 56. i 57. Ugovora o funkcioniranju Europske unije koju pružatelj usluga u skladu sa zakonom pruža pretplatniku u državi članici u kojoj pretplatnik ima boravište na dogovoreni način, putem interneta, na prijenosne uređaje te koja je:
- i. audiovizualna medijska usluga u smislu Direktive 2010/13/EU ili
 - ii. usluga čija je glavna značajka omogućivanje pristupa djelima, drugim vrstama zaštićenog sadržaja ili prijenosima organizacija za radiodifuziju i njihova upotreba, bez obzira na to je li riječ o linearnoj isporuci ili isporuci na zahtjev;
- (f) „prenosiv” znači da pretplatnici mogu pristupiti usluzi internetskog sadržaja i njome se koristiti u državi članici boravišta bez ograničenja na određenu lokaciju.

Članak 3.

Obveza omogućivanja prekogranične prenosivosti usluga internetskog sadržaja

1. Pružatelj usluga internetskog sadržaja koje se pružaju u zamjenu za novčano plaćanje pretplatniku koji je privremeno prisutan u državi članici omogućuje pristup usluzi internetskog sadržaja i njezinu upotrebu.
2. Obveza iz stavka 1. ne primjenjuje se na zahtjeve u pogledu kvalitete isporuke usluge internetskog sadržaja kojima pružatelj podliježe kada se ta usluga pruža u državi članici boravišta, osim ako se pružatelj usluge nije izričito drugačije obvezao.
3. Pružatelj usluga pretplatniku predočuje informacije o kvaliteti isporuke usluge internetskog sadržaja koja se pruža u skladu sa stavkom 1. prije pružanja te usluge. Informacije se predočuju prikladnim i razmjernim sredstvom.

Članak 3.A

Mogućnost prekogranične prenosivosti usluga internetskog sadržaja u skladu s ovom Uredbom

1. Pružatelj usluga internetskog sadržaja koje se pružaju bez novčanog plaćanja svojim pretplatnicima koji su privremeno prisutni u određenoj državi članici može omogućiti pristup usluzi internetskog sadržaja i njezinu upotrebu u skladu s ovom Uredbom pod uvjetom da pružatelj usluga provjeri državu članicu u kojoj pretplatnik ima boravište u skladu s člankom 3.B.
2. Pružatelj usluga obavještuje pretplatnike, relevantne nositelje autorskog prava i srodnih prava i nositelje bilo kojih drugih prava na sadržaj usluge internetskog sadržaja o svojoj odluci da pruža uslugu internetskog sadržaja u skladu sa stavkom 1. prije pružanja te usluge. Informacije se predočuju prikladnim i razmjernim sredstvom.
3. Ako pružatelj usluga odluči pružati uslugu internetskog sadržaja u skladu sa stavkom 1., ova Uredba primjenjuje se na tog pružatelja usluga.

Članak 3.B

Provjera države članice boravišta

1. Pružatelj usluge internetskog sadržaja koje se pružaju u zamjenu za novčano plaćanje upotrebljava djelotvorna sredstva kako bi provjerio državu članicu u kojoj njegovi pretplatnici imaju boravište. Ta sredstva razmjerna su i ne prelaze ono što je potrebno kako bi postigla svoju svrhu.

2. Kako bi se poštovala obveza iz stavka 1., pružatelj usluga oslanja se na sljedeća sredstva provjere:

- (a) izjavu pretplatnika o državi članici u kojoj ima boravište;
- (b) osobnu iskaznicu ili bilo koju drugu važeću ispravu kojom se potvrđuje država članica u kojoj pretplatnik ima boravište;
- (c) pretplatnikovu adresu za slanje računa ili poštansku adresu;
- (d) bankovne podatke poput bankovnog računa, lokalnu kreditnu ili debitnu karticu pretplatnika;
- (e) mjesto ugradnje „set top” kutije ili sličnog uređaja koji se upotrebljava za pružanje usluga pretplatniku;
- (f) činjenicu da je pretplatnik stranka ugovora za internetsku ili telefonsku vezu u državi članici;
- (g) pretplatnikovo plaćanje pristojbe za druge usluge koje se pružaju u državi članici, poput javnih radiodifuzijskih usluga;
- (h) uzorkovanje ili povremene provjere adrese internetskog protokola (IP) kako bi se utvrdila država članica u kojoj pretplatnik pristupa usluzi internetskog sadržaja ili je upotrebljava ili utvrđivanje te države članice drugim sredstvom geolociranja;
- (i) upis na lokalnom popisu birača, ako su podaci o tome javno dostupni; ili
- (j) plaćanje lokalnih poreza / glavarine, ako su podaci o tome javno dostupni.

Pružatelj usluga upotrebljava kombinaciju tih sredstava, osim ako je s dovoljnom sigurnošću moguće utvrditi državu članicu boravišta na temelju jednog sredstva provjere.

Izjava pretplatnika o državi članici u kojoj ima boravište upotrebljava se samo u kombinaciji s jednim ili više sredstava provjere.

3. Pružatelj usluga i nositelji autorskog prava i srodnih prava i nositelji bilo kojih drugih prava na sadržaj usluge internetskog sadržaja mogu se dogovoriti o upotrebi određenog sredstva iz stavka 2. ili bilo kojeg drugog sredstva u skladu sa stavkom 1. za provjeru države članice boravišta.
4. Pružatelj usluga ima pravo tražiti da pretplatnik predoči potrebne informacije za provjeru države članice boravišta. Ako pretplatnik ne predoči te informacije te zbog toga pružatelj usluga ne može provjeriti državu članicu boravišta kako je propisano ovom Uredbom, pružatelj usluga na temelju ove Uredbe pretplatniku ne omogućuje pristup usluzi internetskog sadržaja ili njezinu upotrebu kada je pretplatnik privremeno prisutan u određenoj državi članici.
5. Nositelji autorskog prava i srodnih prava ili nositelji bilo kojih drugih prava na sadržaj usluge internetskog sadržaja mogu u skladu s ovom Uredbom odobriti pristup svome sadržaju i njegovu upotrebu bez provjere države članice boravišta, ali inače u skladu s ovom Uredbom. U takvim slučajevima ugovor između pružatelja usluga i pretplatnika o pružanju usluge internetskog sadržaja dovoljan je za utvrđivanje države članice u kojoj pretplatnik ima boravište.
6. Sporazumom između pružatelja usluga i nositelja autorskog prava i srodnih prava ili nositelja bilo kojih drugih prava na sadržaj usluge internetskog sadržaja ne ograničava se mogućnost nositelja prava da povuče odobrenje navedeno u stavku 5. uz dostavljanje obavijesti pružatelju usluga u razumnom roku.

Članak 4.

Lokaliziranje pružanja usluga internetskog sadržaja, pristup tim uslugama i njihova upotreba

Za pružanje usluge internetskog sadržaja u skladu s ovom Uredbom pretplatniku koji je privremeno prisutan u određenoj državi članici, kao i pretplatnikov pristup toj usluzi i pretplatnikovu upotrebu te usluge, smatra se da se događaju isključivo u državi članici u kojoj pretplatnik ima boravište.

Članak 5.

Ugovorne odredbe

1. Neizvršive su sve ugovorne odredbe, uključujući one između nositelja autorskog i srodnih prava, nositelja bilo kojeg drugog prava bitnog za pristup sadržaju u okviru usluga internetskog sadržaja i njegovu upotrebu i pružatelja usluga internetskog sadržaja, kao i one između takvih pružatelja usluga i njihovih pretplatnika koje su u suprotnosti s ovom Uredbom.
2. Odredbe ove Uredbe primjenjuju se bez obzira na pravo primjenjivo na ugovore sklopljene između pružatelja usluga internetskog sadržaja i nositelja autorskog prava i srodnih prava ili nositelja bilo kojih drugih prava bitnih za pristup sadržaju usluga internetskog sadržaja i njegovu upotrebu ili na ugovore između takvih pružatelja i njihovih pretplatnika.

Članak 6.

Zaštita osobnih podataka

Obrada osobnih podataka koja se provodi u okviru ove Uredbe provodi se u skladu s direktivama 95/46/EZ i 2002/58/EZ.

Članak 7.

Primjena na postojeće ugovore i stečena prava

Ova Uredba primjenjuje se i na ugovore koji su sklopljeni i prava koja su stečena prije datuma njezine primjene ako su bitni za pružanje usluge internetskog sadržaja kao i pristup usluzi te njezino korištenje u skladu s člancima 3. i 3.A nakon tog datuma.

Članak 7.a

Procjena

Tri godine nakon stupanja na snagu ove Uredbe te u trogodišnjim intervalima nakon toga Komisija procjenjuje primjenu ove Uredbe te Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o primjeni ove Uredbe. Tim izvješćem obuhvaća se procjena provjere države članice boravišta te u nekim slučajevima potreba za revizijom. Komisija uz svoje izvješće po potrebi prilaže zakonodavni prijedlog.

Članak 8.

Završne odredbe

1. Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.
2. Primjenjuje se od 12 mjeseci od dana njezine objave.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Europski parlament

Predsjednik

Za Vijeće

Predsjednik